

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg

12. juni 2020

Svar på Europaudvalgets spørgsmål nr. 239 (Alm. del) af 11. juni 2020 stillet efter ønske fra Eva Kjer Hansen (V)

Spørgsmål

I forlængelse af samrådet i Europaudvalget den 8. juni 2020 bedes ministeren redegøre for, hvilke konkrete forslag den danske regering har præsenteret til besparelser på hhv. landbrugsområdet og strukturfonde m.v. på det kommende flerårige budget (MFF), herunder hvilke beregninger eller modeller der er lavet for, hvor der mere præcist forventes at kunne hentes penge på disse områder, og hvor meget det konkret drejer sig om.

Svar

Regeringen arbejder for at reducere EU's udgifter under den flerårige finansielle ramme i forhold til Kommissionens forslag.

For at indfri målsætningen er det efter regeringens overbevisning nødvendigt at reducere udgifterne til især landbrugs- og strukturfondspolitikken, idet reduktioner på de områder muliggør en samtidig indfrielse af regeringens målsætning om en modernisering af EU-budgettet, så budgettet i højere grad end i dag målrettes EU's nye fælles udfordringer. Det gælder særligt migrationsindsatsen, herunder indsatsen relateret til Afrika og nærområderne, EU's klimainsats, som skal tænkes ind som en tværgående prioritet baseret på bedre indikatorer og den excellencebaserede forskning.

Den direkte landbrugsstøtte er også et eksempel, hvor regeringen gerne ser reduktioner. Landbrugspolitikken udgør med Kommissionens forslag stadig en meget stor udgiftspost i budgettet, som bør reduceres i lyset af ønsket om en modernisering af budgettet. Fx er regeringen imod Kommissionens forslag om en gradvis harmonisering af hektarstøttesatsen – såkaldt ekstern konvergens – hvormed der lægges op til gradvist at øge hektarstøtten for lande med en hektarstøttesats under 90 pct. af EU-gennemsnittet. Idet de nuværende hektarstøttesatser bl.a. skal ses i lyset af, at støtten er udregnet ud fra samme metode for alle og bl.a. afspejler forskellige produktionsomkostninger i medlemslandene og forskelle i medlemslandenes forpligtelser inden for miljø og klima, mener regeringen ikke, at en gradvis harmonisering af hektarstøttesatsen er berettiget.

Kommissionen foreslog i sit oprindelige forslag til den kommende flerårige finansielle ramme at afsætte knap 35 mia. euro til de mest velstående regioner i EU. Det er midler, der sendes fra de rigeste medlemslande til EU-budgettet for derefter at modtage strukturfondsstøtte fra budgettet. Det er ikke i overensstemmelse med regeringens forståelse af formålet med strukturfondspolitikken om at løfte de fattigste regioner. På den baggrund mener regeringen, at strukturfondstildelinger til de rigeste regioner i EU kan reduceres.

Kommissionen lægger desuden op til, at udgifterne til en række programmer skal stige med flere hundrede procent i forhold til i indeværende MFF-periode. Regeringen finder, at det er usikkert, om disse programmer kan absorbere så store stigninger og samtidig levere europæisk merværdi på en omkostningseffektiv måde.

I Kommissionens forslag lægges der desuden op til at afsætte meget store reserver i form af marginer og diverse fleksibilitetsinstrumenter uden for MFF'ens udgiftslofter. Regeringen mener grundlæggende, at det i fastlæggelsen af et syvårigt budget er u hensigtsmæssigt at planlægge med store reserver af uudnyttede midler.

Endelig kan administrationsudgifterne nævnes som et konkret område, hvor regeringen mener, at der kan findes besparelser. I forbindelse med tidligere udvidelser af EU er udgifterne til administration forøget, idet logikken har været, at et større antal medlemslande øger behovet herfor. Regeringen mener derfor også, at denne logik bør gælde, når antallet af medlemslande i EU reduceres fra 28 til 27 med Storbritanniens udtræden af samarbejdet.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister